

ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
เรื่อง มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณของบุคลากร

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท เพื่อ เป็นการประมวลแบบแผน มาตรฐาน ความประพฤติ และ พฤติกรรมให้บุคลากร ของมหาวิทยาลัยทุกคน พึงใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ภายใต้กรอบจริยธรรม จรรยาวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อันจะก่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร และ เป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักของเจ้าหน้าที่ของรัฐพึงยึดมั่น ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติคุณ เป็นที่ยอมรับยกย่องของบุคคลทั่วไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับข้อ ๗ (๑) ข้อ ๓๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๕ และ มติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๕เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ จึงกำหนดมาตรฐานจริยธรรม และ จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่พึงมีไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑. ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ . ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เรื่อง จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และ ให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๔. ในประกาศฉบับนี้

“บุคลากร” หมายถึง พนักงาน และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และให้หมายรวมถึงพนักงานตามสัญญาจ้างด้วย

“ลูกจ้าง” หมายถึง ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

“คณาจารย์ประจำ” หมายถึง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ประจำมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับจริยธรรมและจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ข้อ ๕. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๖. บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคนในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ พึงปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก* ๙ ประการ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม*
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และ ถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และ ตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพของตนและขององค์กร

ส่วนที่ ๓

*ค่านิยมหลัก - วัฒนธรรมองค์กรมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ข้อ ๗. บุคลากรของมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในค่านิยมหลัก-วัฒนธรรมองค์กรมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ๘ ประการ ดังนี้

- (๑) มุ่งสู่ปัญญา มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาและสร้างความรู้สู่การปฏิบัติจนเกิดผลสัมฤทธิ์
- (๒) ล้ำหน้าสร้างสิ่งใหม่ มีความทันสมัย มีนวัตกรรม
- (๓) มอบใจให้องค์กร มีความศรัทธาและภักดีต่อองค์กร
- (๔) เอื้ออาทรต่อผู้อื่น เห็นแก่ผู้อื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา มีจิตสาธารณะ
- (๕) ยืนบนฐานความซื่อสัตย์ มีความซื่อสัตย์ทั้งตนเองและผู้อื่น
- (๖) กะตัดเด็ดขาดในคุณค่า ประโยชน์สูง ประหยัดสุด
- (๗) ตรวจสอบความรับผิดชอบ มีความพร้อมรับผิดชอบในผลของการตัดสินใจและการกระทำ
- (๘) ใฝ่รู้รอบมอบแบ่งปัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ส่วนที่ ๔

* จรรยาบรรณของบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘. บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพของตนในการปฏิบัติงาน

ข้อ ๙. คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ ต่อไปนี้

(๑) คณาจารย์ต้องยึดมั่นและปฏิบัติตามนโยบายและปณิธานของมหาวิทยาลัย และประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป

(๒) คณาจารย์ต้องสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อศิษย์ ทั้งกาย วาจา ใจ

(๓) คณาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และ ไม่ใช่ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตน

(๔) คณาจารย์ต้องปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิด และ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๕) คณาจารย์ต้องหมั่นศึกษาค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา รับผิดชอบต่องานวิจัย และ เผยแพร่ผลงานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย วงวิชาการ สังคม และ ประเทศชาติ

(๖) คณาจารย์ต้องเคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น และ ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ

(๗) คณาจารย์ต้องปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคม และ ประเทศชาติ

ข้อ ๑๐. จรรยาบรรณของนักวิจัยให้ใช้จรรยาบรรณของคณาจารย์โดยอนุโลม

หมวด ๒

กลไกการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยา

ส่วนที่ ๑

กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑. ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับจริยธรรมและจรรยาบรรณบุคลากร มหาวิทยาลัยประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็น ประธานกรรมการ
- (๒) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นรองประธาน
- (๓) คณบดีหรือผู้อำนวยการศูนย์หรือสถาบันที่อธิการบดีกำหนด จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ
- (๔) หัวหน้าส่วนหรือหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่าส่วน จำนวน ๒ คนที่อธิการบดีกำหนด เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยไม่เกิน ๒ คน เป็นกรรมการ
- (๖) นิติกร เป็นกรรมการ
- (๗) หัวหน้าส่วนการเจ้าหน้าที่ เป็น กรรมการและเลขานุการ
- (๘) หัวหน้าหน่วยพัฒนาองค์กร เป็น กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- (๙) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปส่วนการเจ้าหน้าที่ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๒. กรรมการตามข้อ ๑๑ (๓)(๔) และ (๕) มีวาระคราวละสองปี และ อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่ง เพราะ ตาย ลาออก ถูกลงโทษทางวินัย และ หรือ ถูกลงโทษตามมาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณ ถูกคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ขาดคุณสมบัติของกรรมการในประเภทนั้นๆ

กรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามข้อ ๑๑. (๓) (๔) และ (๕) ว่างลงก่อนวาระให้อธิการบดีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และ ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

กรณีที่มีการตามข้อ ๑๑(๓)(๔)และ(๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการอื่นขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๑๓. คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับจริยธรรมและจรรยาบรรณ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการเผยแพร่ ปณิธาน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ ควบคุม กำกับดูแล ในการบังคับใช้จริยธรรมและจรรยาบรรณนี้

(๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณในมหาวิทยาลัย โดยอาจมีผู้ร้องขอหรือตามที่คณะกรรมการเห็นเองก็ได้

(๓) ขอความร่วมมือให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท รายงานข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลในสังกัดมาให้ข้อมูล

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือ คณะทำงาน หรือ บุคคลเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ข้างต้น

(๕) รายงานผลดำเนินงานต่อ อธิการบดี และหรือ สภามหาวิทยาลัย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดี หรือ มหาวิทยาลัยมอบหมาย

การประชุมคณะกรรมการให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดย

อนุโลม

ส่วนที่ ๒

ระบบการกำกับการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔. การฝ่าฝืนจริยธรรม และหรือ จรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามกระบวนการทางวินัย ตามกฎ ข้อบังคับ หรือ ระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕. กรณีฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณนี้ จะถือว่าเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณ หรือ เป็นการกระทำความผิดวินัย หรือ ผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติกรรมการของผู้ฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และ ระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ และ ความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และ เหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๖. การกระทำต่อไปนี้ ถือว่า เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือ มีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียกรับ หรือ ยอมจะรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใด จากนักศึกษา หรือ ผู้รับบริการเพื่อกระทำ หรือ ไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับนักศึกษา หรือ ของผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ และ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือ ผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรือ อบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๑๗. กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏว่ามีบุคลากรประพฤติหรือฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการและให้นำระเบียบว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา และ ระเบียบว่าด้วยอำนาจการลงโทษ ของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘. กรณีบุคลากรผู้ถูกกล่าวหากระทำฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณไม่ยอมรับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชา อธิการบดี ให้ดำเนินการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๙. การปฏิบัติฝ่าฝืนจริยธรรมและจรรยาบรรณนี้ ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี เพื่อให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการที่ถูกต้อง หรือตักเตือน หรือนำไปประกอบการพิจารณา ในการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หรือการสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเองหรือได้รับการพัฒนาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐. กรณีมีการฝ่าฝืนจริยธรรมและจรรยาบรรณแต่ไม่ได้มีความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชา หรือ อธิการบดีดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

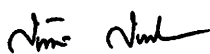
ข้อ ๒๑. การดำเนินการตามข้อ ๒๐.(๑)(๒) และ (๓) ให้ผู้บังคับบัญชา หรือ อธิการบดีทำเป็นหนังสือ โดยแจ้งให้ผู้ฝ่าฝืนทราบด้วยว่าการกระทำใดที่เป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณ และ ให้บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ด้วย

ข้อ ๒๒. เมื่อได้ดำเนินการกับบุคลากรที่ฝ่าฝืนจริยธรรมและหรือจรรยาบรรณแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๒๓. หลักเกณฑ์ และ วิธีดำเนินการใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งเป็นกฎหมายกลางมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔. กรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ดร.กীরัตน์ สงวนไพร)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

.....
 หมายเหตุ โดยที่มาตรา ๒๗๙ และ ๒๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นองค์กรของรัฐที่มีพนักงานและลูกจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามบทบัญญัติของมาตราดังกล่าวแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๐ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำในการจัดทำประมวลจริยธรรมและส่งเสริมให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกในด้านจริยธรรม ได้กำหนดมาตรฐานค่านิยมหลักของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ ๙ ประการเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานของรัฐ

นำไปกำหนดเป็นแนวปฏิบัติ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติตาม รัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงต้องออกประกาศฉบับนี้

*จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ ศีลธรรมอันดี กฎศีลธรรม

*จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และ ฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

(ที่มา จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕)

*ค่านิยมหลัก-วัฒนธรรมองค์กรมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (WALAILAK FOR ALL วลัยลักษณ์เพื่อปวงชน (ที่มาจาก ค่านิยมหลัก-วัฒนธรรมองค์กร มวล.ที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของบุคลากรมหาวิทยาลัย)